МАКЕДОНСКА ЉУБОВНА ЛИРИКА

избрале и ӣриредиле
Весна Мојсова-Чепишевска и Иван Антоновски

Издавач
МАТИЦА МАКЕДОНСКА
Бул. „Св. Климент Охридски“ бр. 23, Скопје
тел.: 02 2321 138
www.matica.com.mk

За издавачот
Илина Силјан, директор

Главен уредник
Раде Силјан

Лектура
Зорица Велкова

Илустрации за корица
Image by rawpixel.com on Freepik

Корица и електронска реализација
Кристи Георгиевски

Печат
Графостил
Ул. „Невеска“ бр. 2-1/11,
Скопје, 2024

Тираж
500

Изданието е финансиски помогнато од
Министерството за култура на Република Северна Македонија

Сите права се задржани. Ниту еден дел од ова издание не смее да биде препечатуван, копиран или објавуван во која и да било форма или на кој и да било начин во електронските или печатените медиуми, без писмена согласност од издавачот и авторот.

МАКЕДОНСКА ЉУБОВНА ЛИРИКА

избрале и приредиле
Весна Мојсова-Чепишевска и
Иван Антоновски

клуб
МАТИЦА

Скопје, 2024

CIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека «Св. Климент Охридски», Скопје

821.163.3-1(082.2)

МАКЕДОНСКА љубовна лирика / избрале и приределе Весна Мојсова-Чепишевска и Иван Антоновски. - Скопје : Матица македонска, 2024. - 491 стр. ; 21 см

Фусноти кон текстот

ISBN 978-608-10-1046-6

COBISS.MK-ID 63535621

„СЕПАК, СÈ ТРЕБА ДОПРВА ДА СЕ РЕЧЕ“, ЗАШТО „ВО ДОПИР СО ЉУБОВТА, СЕКОЈ СТАНУВА ПОЕТ“

„Во љубовта и поезијата, сè е речено, а сепак, сè треба допрва да се рече“, како што истакна во една пригода Блаже Конески. Во големината на овие негови зборови, не еднаш сме се увериле преку исчитувањето на современата македонска поезија. Впрочем, се уверивме и во 2014 година кога беше објавен антологискиот избор „Од копнеж до ерос“, со кој македонското љубење се појави и во препев. И тогаш, веќе се согледа потребата *македонските лирски воздишки* да се објават и во едно македонско издание посветено на љубовта и сепак, сè допрва (и одново) да се рече.

Во изминатата деценија, и со новите дела на претходно етаблираните македонски поети со активен творечки опус и со појавата на нови пера и поетики, се чини се потврди Платоновата мисла дека „Во допир со љубовта, секој станува поет“. И затоа, во оваа 2024 година, кога се навршуваат 90 години од раѓањето на Петре М. Андреевски, авторот на „Дениција“ – стихозбирката којашто **македонската критика ја означи како химна на космичката љубов, химна на жената и татковината и златна книга на македонскиот модернизам**, силна е потребата и решеноста да се приреди овој избор. Затоа што ритамот на таа химна непрекинато пулсира во македонското срце и во македонската поетска реч и во сиот период потоа, до денес. Оттука, чувствуваме не само потреба, туку и обврска да го синтентизираме она што е конкретна потврда на тој ритам. Како прилог и кон вреднувањето на современата македонска поезија, и кон согледувањето на книжевната традиција во којашто „ништо не е повидливо / и ништо не е поприсутно од твоето отсуство“, а љубењето е калемење „светлина на мракот“ и

топење „снегови фатени во движење“. Затоа што македонскиот поет е и „единствен сведок / за бакнежот меѓу металот и громот“.

Но, и како пофалба не само на поезијата, туку и на љубовта. Затоа што и во услови на едно неверојатно забрзано живеење и на една интензивна комуникација преку инстант-пораките испратени како СМС, Вибер или преку социјалните мрежи, или оние малку подолгите како електронско муабетење преку електронска пошта, сепак, љубовта, своето вистинско упориште во текст го наоѓа токму во поезијата.

Прочитот на овој избор, можеби и ќе овозможи да се дојде до одговор на прашањето „Како се љуби на македонски?“, но и на прашањето „Како се љуби во македонскиот книжевен простор?“, затоа што овде се лирските воздишки и на македонски поети што создаваат (и) на други јазици, препеани на македонски јазик.

* * *

При размислувањето за овој предговор, одново доминираше мислата дека научните дела им пркосат на уметничките зашто „**вистината** е предмет на едните, а **убавината** предмет на другите, макар што првите не се лишени од димензијата убавина, како што и вторите не се лишени од димензијата вистина“[1].

Затоа, овој предговор не претендира да ја каже сета вистина, но првенствено е само обид одново да им се понудат на македонските читатели размисли врзани со чинот на љубењето и чинот на изразување и овековечување на љубовта во лирски воздишки, преку овој избор на македонската љубовна лирика. Но, ставови вистинити по однос на убавината што тие стихови ја носат. „Научните дела го имаат светот и човекот како предмет; уметничките, од своја страна, се ограничуваат на светот на интерсубјективните односи. Светот на уметностите“, вклучувајќи го тука и светот на поетскиот збор, „е своевидно *удвојување* на постојниот свет; светот на науката е своевидно читање/интерпретирање на тој свет“ (Вангелов, 2001: 28).

[1] Вангелов, Атанас: „Творештвото на јазикот“ во *Слободата на јазикот во творештвото (Зборник од научниот собир на МАНУ, одржан на 22 март 2000)*, МАНУ, Скопје, 2001, 28.

Се надеваме дека со овој избор понудуваме приказ и на самата македонска современа поезија, создадена, односно објавена во периодот од завршувањето на Втората светска војна до денес, поразличен од оние што беа понудени досега, бидејќи определбата да го издвоиме само она македонско поетско писмо сврзано со љубовта, и тоа не само како мотив или тематска определба, туку и како движечка сила на создавањето на стиховите, ни овозможи овојпат, со мал дел од творечкиот опус да претставиме не само автори кои веќе се етаблирани во македонскиот поетски канон, туку и автори кои сè уште го изодуваат или го пробиваат својот пат под македонското книжевно небо, како и поети кои беа подзаборавени или недоволно вреднувани во македонскиот книжевен простор.

А љубовта е еден вид метафизичко единство на праелементи кои ја чинат душата, вели Ферид Мухиќ во предговорот кон изборот на македонската љубовна поезија од 2008 година под наслов „МИЛИНА – 77 запирања на здивот"[2]. Таа е „амалгам на нејзините бестелесни квалитети; таа е вонвременски печатен восок, единствената супстанција во којашто е скриена тајната на лекот против сеопштата минливост на овој свет. Само во љубовта – само додека љубиме! – кобната равенка се пресвртува во наша полза, само тогаш повеќе живот се влева во нас, отколку што истечува од нас; само во љубовта и во ништо друго, повеќе добиваме отколку што губиме! И само во љубовта истечениот живот не оди залудно, туку се влева во другиот, во љубениот/љубената. Љубовта не затвора, туку отвора, не за да попречи губење туку за да зголеми заемно подарување." (Мухиќ, 2008: 6).

Оттука, веруваме дека и со овој избор, имаме што ново да кажеме и искрено се надеваме дека и успеавме во тоа, бидејќи овој избор имаше за цел да е и тематско препрочитување на современата македонска поезија. Имено, колку силно може да се љуби на македонски (јазик) покажа токму „Деницијa" на Петре М. Андреевски која излезе во 1968 година. Кога се говори за Андреевски, и тоа не само за оваа негова збирка, туку за целокупното негово дело, тогаш со должна почит велиме дека станува збор за дело кое не само што ја смени свеста за

[2] *МИЛИНА – 77 запирања на здивот*, Табернакул, Скопје, 2008.

литературата кај македонскиот читател, кое не само што иницираше цели генерации кои се угледуваа на тој модел, туку ја смени и македонската критичка свест.

Од друга страна, многу смело и отворено можеме да констатираме дека ова љубење ги имаше вистинските почетоци во поетското писмо на Кочо Рацин (Коста Солев), па се чини неслучајно и овој избор се објавува кога се навршуваат 85 години од неговата објава по која денес е најпознат – неговите „Бели мугри“. И покрај тоа што беше напишано на српскохрватски јазик[3], љубовното писмо на Рацин што ѝ претходеше на таа книга покажа како се љуби на македонски (начин). Зашто во далечната 1928 година, точно 40 години пред „Деницијa“ на Андреевски, Рацин преку дописките, а потоа и преку ракописната збирка „Антологија на болката“ ни остави стихови инспирирани од жената и изречени како нејзина прослава кои извонредно ги преведе Гане Тодоровски:

> „Го земам твоето име како мое, а затоа ти подарувам бесмртност, кондензиран воздив по тебе, Антологија на болката ... и мое портре ако побараш ... Капка крв од моето тело и душа – ја имаш веќе ... Моето идно име – ме врзува засекогаш со тебе ...
>
> ... Прости ми или проколнувај – сеедно.
>
> А јас сè љубам, сè проштавам, и сè заборавам ...“
>
> (од дописка бр. 15)[4]

[3] Во македонската литературна наука за Рациновото творештво што не е создавано на македонски јазик се употребува синтагмата *творештво на српскохрватски јазик*. Таков јазик, заеднички за Србите и Хрватите, фигурираше до распаѓањето на СФРЈ. Во времето кога Рацин твори и дејствува, тој пишува на српскохрватски јазик, официјален јазик на тогашното Кралство Југославија. Од денешен аспект и покрај тоа што јазикот на тоа негово творештво е поблизок до денешниот српски отколку до денешниот хрватски јазик, и понатаму ја користиме синтагмата *српскохрватски јазик*, па и српскохрватска лирика како определба на тоа негово творештво.

[4] Најпрвин Блаже Ристовски во „Кочо Рацин – историско-литературни истражувања“ (Скопје, 1983) ги предава во оригинал, а потоа Гане Тодоровски истите ги препејува во првиот од шесте тома (*Рацин*, Наша книга, Скопје, 1987) под наслов „Поезија“ и тоа благодарение, како што вели самиот на „Рациновиот калиграфски ракопис, вонредно читлив и речиси беспрекорно јасен“, кој му помогнал без тешкотии „да изврши и расчитување на овие картички“ (1987: 302).

Во своите дописки тој не создавал поезија, тој, едноставно, ѝ пишувал на онаа која ја сакал и обожувал, на онаа која ја посакувал. А таа, која со ништо не му дала знак, која на никаков начин не му возвратила, таа, која останала нема на неговите воздишки, ги собирала грижливо и ги чувала тајно.

Еден свој вид епистоларна форма негува и Петре М. Андреевски во својата збирка „Деницијаʺ. Пеејќи за Деницијa, тој метафорички го обликува својот чудесен универзум од љубовни, фолклорни, митски и татковински мотиви, во кои љубовта, сепак, го има централното место како „двигител, акција, сознание, радост, недостиг, патило, смрт“[5]. Сепак, петте писма се и еден вид потврда за потребата на поетот да дојде до нејзиното срце преку текстот и тогаш кога станува свесен дека ја губи неповратно, дека ја губи засекогаш. Зашто додека (ѝ) пишува, поетот се чувствува слободен. Впрочем, соговорникот е скоро замислен и во една таква состојба исчезнуваат сите пречки и кочници, па затоа се кажува и она што не се сакало/смеело да се каже:

„Беше тоа еден ден што траеше цела година.“
(од „Трето писмо“)

„Една година останав да се бранам од себеси
како мразот што се брани од својата нежност.
Една година ти без мене, јас без себе.“
(од „Четврто писмо“)

„Те барав, те барав, во сѐ и сешто,
Те барав, а барајќи можев само да те сретнам,
но не и да те најдам, но не и да те најдам.“
(од „Петто писмо“)

А нешто повеќе од цел век пред Андреевски и нешто повеќе од половина век пред Рацин или поточно во 1858 година, три извонредни љубовни песни ни остави и Константин Миладинов. Напишани на него-

5 Тодоровски, Гане: „Возвишен поклоник на еротиката“ во *Деницијa*, Скопје, 1991.

виот роден, струшки дијалект, стиховите од „Бисера“, „Голапче“ и „Желање“ излегуваат во цариградското списание „Български книжици“.

Читани од денешен аспект, тие може да се доживеат и како триптих на љубовта. Стиховите во „Бисера“ најблиску го следат народниот модел на пеење, а истакнувањето на името на саканата и во насловот на песната и на самиот почеток во секоја строфа не значи само обраќање, туку многу повеќе „извик полн возбуда“[6], вели Блаже Конески (1989: 20). Во втората песна поетот употребува толку обично и толку галовно обраќање до убава девојка или млада жена, така што со тоа обраќање тој ја искажува својата „страсна желба да погали со збор и со рака“ (Б. Конески, 1989: 22) која се дополнува и објаснува од минијатурата „Желање“:

„Кога ќе доит при мене?
Кога ќе седнит до мене?
Така си велеф ката ден.

Ја кога дојде у мене –
Как ќе излеза пред неа?
Да не би дошла никога!“

Се надеваме дека овој избор при чија подготовка клучен критериум ни беше уметничката вредност на љубовните стихови од македонските поети, претставува и приказ на развојот на македонското љубовно писмо, од она врз кое клучно влијание имаше фолклорот со готовиот образец и фиксираните епитети на македонскиот народен гениј, до ова што се создава денес – писмо со изразен индивидуализам кој не знае за поставување некакви бариери во изразот или срамување од интимноста.

Апстракцијата е патот до елементарното, до елементот, вели Пол Хатвани во својот есеј за експресионизмот[7]. Елементот пак не

[6] Миладинов, Константин: *Поезија (читање на Блаже Конески)*, Мисла, Скопје, 1989.

[7] Hatvani, Paul: „Esej o ekspresionizmu“ vo Konstantinović, Zoran: *Ekspresionizam*, Obod, Cetinje, 1967, 145-150.

знае за компромис, тој постои за себе, во себе, од себе, тој едноставно постои. Всушност единствено елементот дејствува со самото свое постоење. Така, на пример, тој се остварува во идејата за женственоста. „Човекот создава – жената постои; човекот се докажува пред светот со својата свест – жената го докажува светот.“ (Хатвани, 1967: 146). Токму од овие релации елементот го добива духовниот рефлекс од жената, а експресионизмот сетилната релација кон полот. А бидејќи уметникот живее во една вечна спротивставеност со материјата, оваа женска материја (елементот) станува праизвор на зголемената машкост на поетот и воопшто на уметникот. „Човекот е диференциран; уметникот е поголема човечка потенција, а експресионистот е најголема човечка потенција. Жената е елемент. А на почетокот постоеше елементот.“ (Хатвани, 1967: 146).

Таква улога има жената во стиховите на македонските поети. Но каков е мажот во стиховите на македонските поетеси? Половина вистинит, а половина, речиси во целост имагинарен – онаков каков што тие го доживуваат, посакуваат или замислуваат – растргнат меѓу она што е и женската (идеализирана) претстава за она што тој треба да биде. Токму затоа, дури и опеаниот неверен маж е неотуѓив од поетесата што пишува за него, оти во песната, тој е онаков каков што таа го (пре)создава. Неретко, тој е оној што се чека, оној што заминал (или никогаш не дошол, којзнае) или оној кој се посакува да се задржи до себе за да не замине, но независно од тоа, независно дали е само копнеж, минато, животен сопатник, љубовник или само илузија во светот на поетесата, тој е љубен. И тогаш кога е причинител на радост, и тогаш кога е создавач на болка, македонската поетеса за мажот пишува со љубов која трае и не бледнее. Понекогаш, македонските поетеси пишуваат и многу похрабро за мажот, со многу посуштинско и подлабоко провирање во интимноста, отколку македонските поети за жената.

Впрочем, пред нас стои поезија во која жената / мажот е нејзиното потекло и утока, таа е „внатрешно око“, разум, граматика и јазик во разговорот со светот. Притоа имаме едно екстатичко расположение и на лирскиот и на творечкиот субјект, еден екстатички возвишен душевен живот, зашто се работи во крајна смисла за интимистичка ли-

рика. Затоа, толку силно е воочлив процесот на интериоризацијата под кој се подразбира процесот на апстрахизацијата во засилен степен, како и процесот на специфичната симболизација и метафоризација, со кои истовремено се проширува кругот на референци и во поетските слики и во поетските идеи. Пред нас стојат стихови на поети и поетеси кои сигурно прочитале, како што вели Влада Урошевиќ во предговорот кон збирката песни во проза на Владимир Мартиновски „Побрзај и почекај“[8], илјадници песни на оваа вечна тема – и сепак решиле за миг да ја заборават за да ја напишат својата. Овој избор се обидува да покаже стихови кои „ја слават метаморфозата на светот под влијание на љубовта“ и „магијата на љубовта која успева секогаш одново да го промени светот“ (Урошевиќ, 2011: 7).

Посебното место што го има љубовната и еротската поезија, е заради тоа што таа се доживува како еден процес на „откривање на душата“, како состојба која го прифаќа витменовското разоткривање на исконските нагони или метафорички речено прикажувањето на „голиот човек“. Сите до еден, па и оние кои заради некои свои, но туѓи причини се скршени, потопени во тага, веруваат во „вечната обновувачка сила на љубовта“ и, верувајќи во неа, успеваат да напишат песни, минијатурни, кратки, долги, елегични, возбудени... песни кои „таа сила ја содржат во себе со толку интензитет, што таа, претворена во лирска енергија, се пренесува и на нас“ (Урошевиќ, 2011: 7), а со овој избор искрено се надеваме дека ќе се пренесе и на вас, драги читатели.

Овој избор содржи 342 мали прослави на 342 форми на љубовта од современите македонски поети, подредени во пет циклуси: *Вљубување: „Тајна“, Тагување: „Задоцнета тажаленка“, Љубење: „Умилкување“, Насладување: „Домашен блуз“ и Спотување: „Рајска соба“*. Всушност, и циклусите во овој избор се развиваат онака како што се развива самиот љубовен чин – од копнеж, од приказ на идеалниот драг / идеалната драга, кој / која се очекува некогаш да пристигне на животниот пат, па до чинот кога двајцата се едно, кога посакуваниот е (или барем ни се чини дека е) во прегратката на оној кој својот љубовен немир го иска-

[8] Мартиновски , Владимир: *Побрзај и почекај*, Кликер, Скопје, 2011.

жува со поетско Јас, за на крајот да се круниса со поетскиот восклик на страста и еротиката, кога и двете души и двете тела се претопуваат во една нераскинлива целина. А меѓу нив, и циклусот за тагувањето по изгубениот сакан, **како контрапункт на само вљубување и љубење** – циклус во кој неслучајно, тажаленката е задоцнета, оти најчесто, дури тогаш кога нештото ќе се изгуби се осознава неговата вистинска вредност и почнува да се тагува. А дали се тагува по изгубениот и изгубената онакви какви што се или онакви какви што поетот/поетесата ги замислува дека се е дилема која никогаш до крај не може да ја разреши ни создавачот/пишувачот на стиховите во кои има и бол, и солзи, и тага, и каење, и молк, но пред сѐ љубов. И во сите пет циклуси ќе пронајдете песни од македонски поети од сите генерации – и од традиционалисти, и од модернисти, и од постмодернисти, и од периодот на постпостмодернизмот и оние што навестуваа нов реализам, и оние што дебитираа(т) во периодот на изразен книжевен индивидуализам. Од автори кои своите први објави ги доживеаја во четириесеттите и педесеттите години на минатиот век, па сѐ до автори кои се родени во последната деценија на минатото или првата деценија на ова столетие. Но и автори кои се подзаборавени и кои како да го чекаа своето време преку овој избор повторно да се родат и да љубат.

* * *

Имагинарниот писател Морели од романот „Плочка“ на Хулио Кортасар, на едно место се обидува да понуди неколку начини на кои љубовта може да се однесува кон реалноста, па ќе каже дека постои љубов како шлем, љубов како „аспирин“, љубов како кревет. Онаа првата нуди заштита од светот, втората е некој вид аналгетик против реалноста, третата овозможува одмор од неа... Најголемиот дел од понудените песни во овој избор можат да се читаат како вакви обиди да се дефинираат мноштвото феномени на љубовта: љубовта како посакување, како страст, како болка, како нешто неостварено, како огледало, како тело...

Впрочем, телото е она кое постојано нѐ потсетува на смртното постоење во овој свет и тоа преку неговите манифестации на: истрај-

ност, болка, болест, задоволство, нагон, потреба, страст, стремеж кон моќ, расположба, страв, тегобност, грижа. Телото на другиот, нагласува А. Шопенхауер, е објект на мојата волја, објект на моето посакување, на стремежот за диспонирање, тоа е и предмет на нагон, воодушевување, на страст за еротско соединување, тоа е и предмет на љубов, грижа, внимание и морална должност.

Од каде таа потреба за телото, своето и туѓото? Во мајчината утроба поточно во мајчиното тело за првпат се будиме, од женското тело се раѓаме. Од првиот до последниот здив опстојуваме во еден сетилен свет. Во него постоиме со и преку телото, со свои очи го гледаме светлото, ги спознаваме видливите работи, спознаваме допирајќи со раката тврдо и меко, аглесто и заоблено, мазно и рапаво. Со јазикот во устата, нагласува Еуген Финк, вкусуваме горко и слатко, го вдушуваме мирисот на цвеќињата и солениот мирис на морето. Ние сме чувствено-сетилно отворени кон светот со и преку нашето тело, заклучува Финк[9]. Така го доживуваат телото и македонските поети и поетеси, но, неретко, нивниот копнеж е насочен и кон душата на саканиот – кон сродната душа. Впрочем, многумина од нив, токму таму, во душата ја наоѓаат онаа вистинска убавина која ги привлекува – само таквата љубов, насочена и кон видливата и кон невидливата страна на саканиот е онаа која е вистинска и непоколеблива, а само песните создадени од инспирацијата која произлегува од таквото љубење може да допре до вистинскиот читател, па затоа, во овој избор, своето место го добија само таквите песни.

Во веќе споменатиот предговор кон „МИЛИНА – 77 запирања на здивот", Ферид Мухиќ го поддржува мислењето дека во „младоста имаме лице какво што ни дал Господ, а подоцна, имаме онакво лице какво што самите сме си го создале. Тоа значи дека целиот проблем е како да ја задржиме убавината дадена од Господ, откако самите ќе преземеме одговорност за сопствениот изглед. И пак, одговорот е јасен: со љубовта! И најубавото лице на оној кој не љуби, имено, врз кое не се согледува убавината како присуство на длабочината врз повр-

[9] Fink, Eugen: „Moda – zavodnica" vo *Nova filozofija umjetnosti*, Zagreb, 1972, 531.

шината, бргу почнува да пропаѓа и да се изобличува“ (Мухиќ, 2008: 7). А одамна е констатирано дека саканата личност не може да остарее.

Се надеваме дека со читањето на стиховите кои следуваат на страниците што се пред вас ќе ви се врати вербата дека и во ова наше време, може вистински да се љуби, само треба да се изнајде вистинскиот начин како да се искажат чувствата. Посакуваме и вашето читателско искуство со овој избор македонска љубовна лирика да се развива онака како што се развива и љубовта, онака како што се развиваат и циклусите кои ја сочинуваат оваа целина – од копнеж и нежност до најголемо читателско уживање. Дури македонскиот поет е со претплата „на вечна љубов и вечни времиња“, како во песната „Умилкување“ од Петре М. Андреевски.

За и понатаму да се љуби и на/со македонски јазик, и на македонски начин...

Весна Мојсова-Чепишевска
Иван Антоновски

СОДРЖИНА

„СЕПАК, СÈ ТРЕБА ДОПРВА ДА СЕ РЕЧЕ“,
ЗАШТО „ВО ДОПИР СО ЉУБОВТА,
СЕКОЈ СТАНУВА ПОЕТ“ 5

I. ВЉУБУВАЊЕ:
ТАЈНА 17

Славко Јаневски
ТАНЧАРКА НА ДЛАНКА 19

Ацо Шопов
ВО СОНОТ НА ЦРНАТА ЖЕНА 22

Блаже Конески
ВЉУБЕНИ ДЕВОЈКИ 24

Чедо Јакимовски
ВРАЌАЊЕТО НА МОЈАТА ЕВРИДИКА 25

Славко Јаневски
ПЕСНА МОНАШКА ОД ЛЕШОК 26

Георги Сталев
ТАЈНА 28

Гане Тодоровски
СОНЕТ 29

Матеја Матевски
СРЕДБА 30

Лазо Каровски
ПРИКАСКА 31

Михо Атанасовски
СУДБИНА 32

Србо Ивановски
КОГА ТЕ ЧЕКАМ ... 33

Петре М. Андреевски
ПЕСНА ЗА НЕЈЗИНАТА ПЕСНА ... 34

Неџати Зекерија
17. Вечерва една тревка ќе се заљуби ... 35

Адем Гајтани
СРЕЌА ... 36

Матеја Матевски
МОРЕ ... 37

Радован Павловски
МАЈА ... 39

Видое Подгорец
ЖЕД ПО ТРАГАЊЕ ... 42

Наум Манивилов
ЉУБОВ ... 45

Бистрица Миркуловска
КАМЕЛИИ ... 46

Цане Андреевски
ЖЕЛБА ... 47

Влада Урошевиќ
МЕСЕЧИНА, ЖЕНА И ЗМИЈА ... 48

Владимир Илиевски
БАКНЕЖОТ НА МЕСЕЧИНАТА ... 49

Георги Барбаровски
ЈАС ТАА И ТОА ... 50

Трајан Мартиновски
ДЕВОЈЧЕТО ... 51

Љупчо Силјановски
ЗДИВОТ НА ЅИДАРОВАТА ЖЕНА ... 52

Тоде Илиевски
РОМАНСА ... 53

Љубичо Стојменски
ЉУБОВ 54

Богомил Ѓузел
ПУСТИНСКА ЖЕНА 55

Крсте Чачански
АД 57

Гордана Михаилова Бошнакоска
ВО СОНИШТАТА НА МИРНИТЕ МОМЧИЊА 58

Иван Василевски
НИЗ ЖЕНАТА ПЛОВАТ БРОДОВИ 61

Иван Ивановски
ВАРИЈАЦИИ НА ТЕМА: ЉУБОВ 62

Алдо Климан
СОКОЛ 64

Владимир Шопов
ЉУБОВ 65

Петре Бакевски
TOMBA DI GIULIETTA 67

Светлана Христова-Јоциќ
ПРЕДАВАЊЕ НА КЛУЧЕВИТЕ 70

Љубен Ташковски
ИСКРЕНА ЉУБОВ 71

Атанас Ванѓелов
ИДИЛА СО БАЛКОН, СОНЦЕ И ЖЕНА 72

Тодор Чаловски
ЉУБОВ 75

Санде Стојчевски
ЖЕНАТА ОД СОНОТ 76

Раде Силјан
МОЈАТА МОРСКА ЉУБОВНИЦА 77

Иван Чаповски
УБАВАТА РАЗДЕЛИНА 78

Душица Илин
ЗАРЕК 80

Милош Линдро
КОНТРАПУНКТ 81

Весна Ацевска
РЕШИВ 82

Славе Банар
ЉУБОВ 84

Раде Силјан
СВЕТИЦА 85

Милован Стефановски
НОЌНА НИЖАЧКА 86

Бранко Цветкоски
СТАПАЛКИ. БИБЛИСКИ МОЛК 87

Васил Тоциновски
ДОЖДОВИТЕ УМИРААТ ВО НАС 88

Мирче Нешовски
ПРСТЕНОТ НА ПРОЛЕТТА ВО СНЕЖНА НОЌ 89

Братислав Ташковски
ШТО Е ЉУБОВТА? 90

Јован Павловски
ИМЕ 91

Илија Велев
ЉУБОВ 92

Весна Ацевска
ПОРАКА 93

Трајче Кацаров
ЕДНА НЕНАПИШАНА ЉУБОВНА ПЕСНА 94

Теута Арифи
ПЕСНА НАД ПЕСНИТЕ 95

Ерол Туфан
ИНСПИРАЦИЈА СИ ТИ 96

Васо Николовски
СТАРАТА ЉУБОВ НА СЛИКАРОТ 97

Аполон Гилевски
VII Со нозе заврзани во тибетски јазел 98

Сузана В. Спасовска
ДИПТИХ ЗА ЉУБОВТА 99

Виолета Танчева-Златева
ДОАЃАЊЕТО НА ЉУБОВТА 103

Стефан Марковски
МЕТАФИЗИКА НА ЉУБОВТА 104

Јовица Тасевски-Етернијан
АЗНАТА НА НЕЈНАТА ПЛОТ 105

Маја Апостолоска
ПОЧИТУВАН ГОСПОДИНЕ 106

Ивица Антевски
МОЛИВОТ 107

Делвина Крлику
СЕ СОМНЕВАМ 108

Ана Бунтеска
КРАТКА ПЕСНА 110

Виолета Танчева-Златева
НАУЧИ МЕ 111

Ана Голејшка Џикова
ЉУБОВ 112

Славица Гаџова-Свидерска
АФРИКАНСКА 114

Славица Гаџова-Свидерска
ЕВРОПСКА 115

Михајло Свидерски
ВО ВРЕМЕТО 116

Снежана Стојчевска
ОДБЕРИ МЕСТО 117

Митко Гогов
СКРИЕН НЕМИР 118

Драгана Евтимова
СЕЌАВАЊА НА БУКВАТА Д 119

Елизабета Баковска
КАКО ТЕ ЉУБАМ 120

Ивана Јовановска
номадски затвори 122

Диме Данов
ПОПОВКА 123

Андреј Медиќ Лазаревски
НЕНАСЛОВЕНИ СМЕ 124

Павлина Атанасова
ДЕНОТ ПОЧНУВА 125

II. ТАГУВАЊЕ:
ЗАДОЦНЕТА ТАЖАЛЕНКА 127

Ацо Шопов
ОЧИ 129

Блаже Конески
ИЗВОРОТ НА ТВОЈОТ ГЛАС 132

Ацо Шопов
МОЛИТВА ЗА СИЊАРКАТА – МОЈАТА НАРЕЧНИЦА 133

Србо Ивановски
ЖЕНА 134

Блаже Конески
ЉУБОВНИЦА 135

Влада Урошевиќ
ЉУБОВНИЦИ 136

Анте Поповски
КАДЕ ДА ЈА ПОБАРАМ? 137

Гане Тодоровски
СКИЦА ЗА ПРВОТО ПИСМО ДО ЕМА ГЕРМОВА 139

Влада Урошевиќ
ЉУБОВНИЦИ ШТО СПИЈАТ ПО ЉУБОВТА 140

Србо Ивановски
БАЛАДА ЗА ЧОВЕКОТ ШТО ЈА НЕМАЛ ЉУБОВТА 141

Мурат Исаку
ЗОШТО ТЕ СРЕТНАВ 142

Ката Мисиркова-Руменова
ТАА, САМА 143

Евгенија Шуплинова
ПРЕД ОГЛЕДАЛО 144

Гане Тодоровски
ЉУБОВНА 145

Анте Поповски
ЉУБОВ 146

Анте Поповски
ЌЕ СЕ СКРИЈАМ ВО НЕЈЗИНОТО ИМЕ 147

Раде Siљан
ВЕТРОТ КОГА ВЕЕ 148

Раде Силјан
КОГА ЌЕ СЕ РАЗДЕЛИМЕ 149

Илинка Митрева
Ги оставивме зад себе последните перони 150

Блаже Конески
СПОМЕН 151

Гане Тодоровски
ПОРАКА 152

Ресул Шабани
РАЗМИСЛУВАЊЕ ТРИ ДЕНА ПРЕД ЕСЕНТА 153

Блаже Конески
ПЕПЕРУГА 154

Петре М. Андреевски
ЛАКРИМАРИЈ 155

Даница Ручигај
ВО КАТЛАНОВО 156

Петре М. Андреевски
ЗАДОЦНЕТА ТАЖАЛЕНКА 157

Радован Павловски
МАГИЈА МОМЧЕ 158

Крсте Чачански
РАСКАЗ ЗА СВАДБАТА НА АСПАСИЈА ДОНЕВСКА 160

Петар Т. Бошковски
ГРОБ НА ВИШНА РИДА 161

Драгица Најческа
ШТО СУМ 162

Ристо Ѓ. Јачев
ПО ТВОЕТО ЗАМИНУВАЊЕ 163

Петре М. Андреевски
ПРВО ПИСМО 164

Крсте Чачански
НЕКОЈА ДРУГА ЖЕНА 165

Петар Т. Бошковски
СМРТТА НА КАРАМФИЛОТ 167

Тодор Чаловски
НЕМА ВРАЌАЊЕ ВО ПРЕДЕЛОТ ПУСТ МАЛЕЧКА МОЈА 169

Чедо Јакимовски
ТИ, ЗАД ТЕБЕ ПРАЗНИНА 170

Радмила Трифуновска
ВО НОЌТА КОГА ТЕ НЕМА 171

Неџати Зекерија
САМО ЕДНА ПЕСНА Е НАШАТА СТАРА ЉУБОВ 172

Богомил Ѓузел
ЉУБОВ 173

Љубен Ташковски
POST SKRIPTUM КАТЕРИНА 174

Ефтим Клетников
ПОПЛАКА НА ВАЈАРОТ 175

Чедо Јакимовски
НЕ БУДЕТЕ МЕ НОЌВА 177

Павлина Климкар-Меанџиева
КОГА ДЕНОТ ТЕШКО ДИШЕ 178

Љубен Ташковски
ТОЈ ДЕН, ДРАГА ЈУЛИЈО 179

Косара Гочкова
ВИЗИЈА 181

Панде Манојлов
СРЦЕ ЗА СПОМЕН 182

Тришо Стојановски
ДА НЕ ЈА ИЗГУБАМ 183

Петар Башески
Ништо не е случајно 184

Благој Самоников
БЕШЕ ЕДНА НОЌ 185

Љубен Ташковски
ИСКРЕНА ЉУБОВ 187

Илија Велев
СПОМЕНУВАЊЕ ЗА СОПАТНИЧКАТА 188

Мито Спасевски
МОРЕТО САМОТНО СПИЕ 189

Петар Петрески
НЕМА ДА ПРЕЧИ 190

Васил Икономов
ТИ НЕ ДОЈДЕ 192

Братислав Ташковски
НЕВЕРНА ЖЕНА 193

Никола Јованоски
ЖЕЛБА 194
Вера Андон
НАРЦИС 195
Зоран Анчевски
НАРЦИС И ЕХО 196
Братислав Ташковски
МАЛА ПЕСНА 198
Методија Ст. Тошевски
НЕМИР 199
Ванѓа Михајлова-Штерјова
СРЕДЕ ПАТОТ 200
Марко Петрушевски
ПОЧЕТОК НА КРАЈОТ 201
Лира Бојку
МОЖЕБИ 202
Пунторие Муча-Зиба
СОНОТ И ЉУБОВТА 203
Зоран Јакимоски
со душа празна како чаура од топовска граната 204
Долорес Атанасова-Лори
Имам 39 години 206
Ивица Челиковиќ
НЕКАДЕ НА ПАТОТ 207
Игор Исаковски
ме болиш 208
Биљана Стојановска
Беше тоа едно топло лето во Тунис 210
Делвина Крлуку
ЗНАМ ДЕКА КОПНЕЕШ... 212
Шкелзен Халими
ЗАЧАДЕНА ВОЗДИШКА 214

Александра Спасеска
ЖАР-ПТИЦА 215

Ива Дамјановски
КАДЕ Е ДОМА 216

Даим Мифтари
ПОСЛЕДНИОТ ЗБОР 218

Адем Абдулаху
ПОБАРАЈ МИ ГО ТЕЛОТО 219

Тихомир Јанчовски
ЉУБОВТА УМИРА 220

III. ЉУБЕЊЕ:
УМИЛКУВАЊЕ 221

Ацо Шопов
ЉУБОВ 223

Блаже Конески
НЕЖНОСТ 224

Лазо Каровски
ЈАС ЕСЕНИН НЕ СУМ 225

Ацо Шопов
АКО ТИ НЕДОСТАСУВА СВЕТЛИНА 226

Матеја Матевски
ПИСМО II 227

Петре М. Андреевски
КОГА ЈА ЉУБЕВ ДЕНИЦИЈА 229

Видое Видичевски
ТИ ДОЛЖАМ ЕДНО НЕБО 231

Гане Тодоровски
ЉУБОВНА 232

Петре М. Андреевски
ТИ И ЈАС 233

Радован Павловски
’РТЕНИЕ 234

Матеја Матевски
ПАТУВАЊА 238

Петре М. Андреевски
УМИЛКУВАЊЕ 239

Гане Тодоровски
ЉУБОВ 240

Цане Андреевски
ДВА СВОДА 241

Гого Ивановски
БЕЗ НАСЛОВ 242

Ристо Василевски
(О)ДА ЗА ЉУБОВТА 243

Живко Новески
ЉУБОВНА 245

Бошко Смаќоски
Блазе си им на предметите од собата 246

Јован Котески
ДИЈАЛОГ 247

Адем Гајтани
ВО ПЕСОКТА СТИХОВИ ЗА ТЕБЕ 248

Гордана Јовиќ-Стојковска
НАМЕСТО ЉУБОВ 249

Василе Димески
Знаев оти ќе те сретнам некаде 251

Илхами Емин
ЧИНИШ СО МОИ РАЦЕ
ЏЕЈМС ЏОЈС ПОСАДИЛ РОЗА 252

Ристо Ѓ. Јачев
АХ, КОЛКУ УБАВО ЌЕ БЕШЕ 253

Јован Стрезовски
ЉУБОВ 254

Јован Павловски
КАКО ЈА МАМАМ МЕДЕЈА ДА МЕ ЉУБИ САМО 255

Веле Смилевски
ЕВРИДИКА МУ ПЕЕ НА ОРФЕЈ 257

Јовица Тасевски-Етернијан
ХАМЛЕТ СЕ ОСВРНА 259

Митко Апостолов
ПО БУРА 260

Петре М. Андреевски
ПЕТТО ПИСМО 262

Михаил Ренџов
СЕ БУДАМ УПЛАШЕН ОД СВЕТЛИНАТА 264

Моника Стојановска
ВОСПИТАНА ЉУБОВ 265

Даница Ручигај
НЕ, НЕ ЗБОРУВАЈ 267

Владимир Попов
ДОЈДИ 268

Евгенија Шуплинова
ДА СЕ РАЗБЕРЕМЕ 269

Јован Котески
АНА 270

Љубен Ташковски
КАТЕРИНА 271

Гордана Михаилова Бошнакоска
НА РИДОТ 272

Атанас Ванѓелов
ЈАС И ТИ 273

Ристо Лазаров
ВЕРНО ДА ЉУБИШ 274

Лилјана Чаловска
ВО ПОЗЕН ЧАС 275

Софе Штерјоски
КВЕЧЕРНА 277

Јовица Тасевски-Етернијан
ТВОЕТО СМРТОЗРАЧЈЕ ШТО ГО ЉУБАМ 278

Ристо Лазаров
НАД ГОЛЕМАТА РЕКА 279

Науме Радически
ПОПУСТО ШТО НА СЕНКАТА МОЖЕ
И ДА Ѝ СЕ ЗБОРУВА 280

Тодор Чаловски
МОЌТА НА ЗБОРОТ И ЉУБОВТА 281

Бистрица Миркуловска
ОТАДЕ СОНОТ 283

Софе Штерјоски
ДА СМЕ САМИ 284

Калиа Димитрова
љубов во боинг 747 285

Викторија Анѓеловска
се исправам пред тебе 286

Славка Арсова
НАША ТАЈНА 287

Саме Лимани-Жарноски
ПОПУСТО ЧЕКАЊЕ 288

Раде Силјан
ПЛАМЕНОТ НА НАШАТА СВЕЌА 289

Санде Стојчевски
ЛЕБЕДИ 290

Ефтим Клетников
ПО СЕВЕЗДЕН СЕ ЉУБЕВМЕ НА БРЕГОТ 291

Луан Старова
КОГА НИ БЕШЕ ТЕШКО ВО ЖИВОТОТ 293

Катица Ќулавкова
ВАРИЈАЦИИ 294

Ферид Мухиќ
КРЕНИ ГО, ВИСОКО 295

Димитар Башевски
ЛАВИРИНТ 296

Виктор Б. Шеќеровски
ЗАВЕШТАНИЕ 297

Фахри Али
ЧУВСТВОТО ВО МЕНЕ 298

Разме Кумбароски
KOALA 299

Славе Ѓорѓо Димоски
НОЌТА Е ЦРНА LIEBE MARIJA 300

Славе Ѓорѓо Димоски
ДООБЈАСНУВАЊЕ ЗА ЉУБОВТА 301

Христо Петрески
ПОГРЕШНО ЗНАМЕ 302

Борче Панов
КНИГА НА ДИШЕЊЕТО 303

Братислав Ташковски
ЈА ПОЧИТУВАМ ТВОЈАТА ВЉУБЕНОСТ 303

Билјана Станковска
ЧУВСТВУВАЊЕ 306

Јозо Т. Бошковски
БИЛЈАНА 307

Сашо Гигов-Гиш
ЉУБОСЛОВ ПЕТТА 309

Лидија Димковска
КОЈ ГИ ИЗГРИЦКА ТВОИТЕ НОКТИ 310

Маја Апостолоска
МОНОЛОГ ... 311

Линдита Ахмети
ШТО МИ РЕЧЕ ТИ ... 312

Лулзим Хазири
ЅИДОТ НА ПОТПОРАТА ... 313

Нусрет Дишо Улку
ОДНОВО ДА СЕ САКА ... 314

Звонко Танески
САКАМ ДА ПИШУВАМ ... 315

Никола Маџиров
МОЖЕБИ УШТЕ ПАТУВА ... 316

Пунторие Муча-Зиба
УТОПИЈА 07 ... 317

Марија Велинова
чуму чуда во време без буда ... 318

Петар Волнаровски
ЛУЗНОПИС ... 319

Игор Крајчев
ДАР ... 321

Марија Кукубајска
НАРЕЧНИЦА ... 323

Жарко Кујунџиски
ЛИНГВИСТИЧКА АНАЛИЗА НА МОЈАТА ДЕВОЈКА ... 325

Магдалена Хорват
ПРОБЛЕМОТ ... 329

Наташа Сарџоска
НОВ ОРГАН ... 330

Ирена Павлова Де Одорико
ЉУБОВТА НА ЧАТ ... 331

Славчо Ковилоски
БАКНЕЖИ ... 333

Даниела Андоновска-Трајковска
ЕЛЕКТРОНСКА ЉУБОВ 334

Николина Андова Шопова
ЗА ПАСВОРДОТ, ПО ЏИБРАН 335

Каљош Челику
ЈАС СУМ ВОЛК И САКАМ РАНИ 336

Елизабета Баковска
ЗОШТО ТИ СЕ ЛУТАМ 337

Андреј Ал-Асади
ЗБОР ЗА ТЕБЕ 339

Јосиф Коцев
ПЕРЈЕ 340

Јовица Ивановски
ИМАГИНАРНА 341

Исток Улчар
ПОСВЕТЕНИ ЉУБОВНИ МИНИЈАТУРИ 342

Јосиф Коцев
ТОЧКА 346

Ѓоко Здравески
бланко-љубовна 347

IV. НАСЛАДУВАЊЕ:
ДОМАШЕН БЛУЗ 349

Тодор Чаловски
ДАРОВИ 351

Светлана Христова-Јоциќ
СИ СПОМНУВАШ 352

Олга Арбуљевска
БРУСЊАК 353

Цане Андреевски
КАЖИ МИ 354

Нехас Сопај
6. Зошто се криеш, девојко, зад тој сончоглед 355
Раде Силјан
ДОБРА МИСЛА 356
Јулијана Младеновска-Тешија
ЉУБОВНА 357
Лилјана Дирјан
ДОМАШЕН БЛУЗ 358
Ана Стојаноска
ПОЛНОЌНА 359
Биљана Стојановска
Се обидувам да ти објаснам дека 361
Линдита Ахмети
ТВОИТЕ ОЧИ 362
Нина Булгакова
ВЕЧЕРА 363
Сузана В. Спасовска
ЉУБОВНИК 366
Милован Стефановски
УТРИНСКО КАФЕ 367
Радован П. Цветковски
ГОЛТКА КАФЕ И ТИ ВО МОЈАВА ДУША 368
Вања Изова-Велева
ТЕРМОС 369
Нина Булгакова
СУТЛИЈАЧ 370
Владимир Мартиновски
ОБРОК НА ДЕНОТ 373
Илина Јакимовска
СОНЦЕ ВО ТЕГЛА 374
Елена Пренџова
ДЕСЕРТОТ МОЖЕ ДА СЕ КОНЗУМИРА
И БЕЗ ГЛАВНО ЈАДЕЊЕ 377

Иван Шопов
ДОДВОРУВАЧКА МАНТРА 378

Јулијана Величковска
ОТВОРЕНА КНИГА 381

Зоран Пејковски
ЖИВОТВОРНО СЛОВО НА УБАВИНАТА 383

Вања Изова-Велева
ПАНТАЛОНИ 384

Марина Мијаковска
КОСКЕНА 385

Љубомир Груевски
НЕВЕРНАТА ЕЛА 386

Ѓоко Здравески
BLUES FOR A... 388

Бистра Кумбароска
(РЕЛЈЕФОТ НА ТВОЕТО ЛИЦЕ) 390

Ирена Јурчева
СЕДУМ 391

Катерина Гогова
Не се сеќавам на дождот 392

Бранко Цветкоски
НЕДЕЛНА СРАМНА МОЛИТВА 393

V. СПЛОТУВАЊЕ:
РАЈСКА СОБА 395

Матеја Матевски
СРЕДЕ ТРЕВИТЕ 397

Анте Поповски
ЕЛЕМЕНТОТ НА ТВОЈАТА НАСМЕВКА 398

Ацо Шопов
ТРЕТА МОЛИТВА НА МОЕТО ТЕЛО 399

Петре М. Андреевски
ТРКАЛЕЗНИ ФОРМИ 400
Влада Урошевиќ
МОРНИЦИ 403
Радован Павловски
БАКНЕЖ ВО ТРЕВА 404
Јован Павловски
ДЕВОЈКАТА ВЛЕГУВА ВО ПОЛЕТО 405
Миле Неделкоски
ПЕСНА 406
Благоја Ристески-Платнар
ЧЕТИРИ ЉУБОВНИ ПЕСНИ 407
Радмила Трифуновска
ЕРОТИКОН 411
Светлана Христова-Јоциќ
ЉУБОВ 412
Лилјана Чаловска
ЈАЗИКОТ ЖИВ 413
Емељ Туна
СКУТ 414
Михаил Ренџов
ВОДА. КАПАЧКА. 415
Јован Котески
СЛЕКУВАЊЕТО НА ЕНА 416
Александар Поповски
СЕ СОБЛЕКУВА 417
Трајан Петровски
ДРЕМКА 418
Богомил Ѓузел
ЖЕНА 419
Гордана Михаилова Бошнакоска
САКАЊЕ 420

Вера Чорниј-Мешкова
РЕЛИКВИЈА 421

Васил Тоциновски
ОД ПИСМАТА НА Б.С. 422

Трајан Петровски
ОБИЧНА СЕЛСКА ЉУБОВ 423

Тихо Најдовски
СПЛОТ 424

Јордан Даниловски
НОЌНО ПИСМО 425

Михаил Ренџов
МОРЕ. ПЛАДНЕ. 426

Веле Смилевски
ИГРА СО ЖЕНА ЛЕТЕ, НА ДОЖД 427

Санде Стојчевски
ВЕЧЕРНА 428

Ферид Мухиќ
ЛЕТО 429

Љубинка Донева
СОБАТА ОСТАВИ ЈА ТОПЛА 430

Александар Поповски
ПОСАКУВАМ ДА СУМ... 431

Катица Ќулавкова
ГЛАС НА ОТСУТНА ЖЕНА 432

Светлана Камџијаш
НА ЕДНА ПОСТЕЛА 435

Марта Маркоска
ПРИЈДИ МИ 436

Васил Дрвошанов
КУКЛА 437

Веле Смилевски
ЕРОТСКА ПЕСНА 438

Славе Ѓорѓо Димоски
ЕРОТСКА ПЕСНА ЗА НОЌТА 439

Ристо Лазаров
ТЕ СОНУВАВ СНЕЖНА 440

Глигор Стојковски
СТАКЛЕНА РОМАНСА 443

Вера Чејковска
РАЈСКА СОБА 444

Иван Џепароски
СТРАСТНИОТ ПАТУВАЧКИ СУБЈЕКТ 445

Катица Ќулавкова
ОПШТО МЕСТО 447

Веле Смилевски
ЕРОТСКИ ПРЕЛУДИУМ 448

Петко Дабески
ПОКРИВАЧ И СЛАМКА 450

Христо Петрески
ЕДИНСТВЕНА. ЉУБОВНА 451

Георги Барбаровски
ДИВ ПОРИВ 452

Ерол Туфан
ВЕТЕР ВО ТВОИТЕ КОСИ 453

Јовица Тасевски-Етернијан
ТЕЛО. ПОХОТА. 455

Игор Исаковски
НАШИТЕ ЗДИВОВИ 456

Јовица Тасевски-Етернијан
СЛАДОСТРАСТИЕ 458

Ивица Антевски
ВОДЕЊЕ ЉУБОВ 459

Бобан Богатиновски
ЕДЕН ДЕН И СОНЦЕТО ЌЕ ЗГАСНЕ 460

Душко Крстевски
ТАА 462
Ана Димишковска
НАВСИКАЈА 463
Александра Димитрова
ПОМНИШ ЛИ 464
Теута Арифи
ЕРОС НА ГРАНИЦА 465
Снежана Стојчевска
САМО ТОЛКУ 466
Јовица Ивановски
ОД СЕГА, ДО ЗАСЕКОГАШ 467